

ΔΕΙΝΑ ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΩΝ ΑΠΟ ΑΓΓΛΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1879 (1ο ΕΤΟΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ)

Οι Άγγλοι από το 1ο έτος που κατέλαβαν την Κύπρο, προσπάθησαν να καταπιέσουν το λαό, να εξευτελίσουν τον ιερό κλήρο και να μη σεβαστούν ούτε και αυτά τα ήθη και έθιμα των κατοίκων της Κύπρου.

Στην Εφημερίδα «ΝΕΟΝ ΚΙΤΙΟΝ» 1879 ο αναγνώστης θα βρει:

- συλλήψεις, ατιμώσεις, καθαιρέσεις και φυλακίσεις ιερέων για ασήμαντες αιτίες, με ταυτόχρονα αποκοπή της γενειάδας (πώγωνος - μύστακος) και της κόμης και εξαναγκασμό για εκτέλεση καταναγκαστικών έργων.

- Παραβίαση της δικαιοσύνης και της ελευθερίας και μεροληψία αστυνομικών και διοικητικών οργάνων.

- Αποστέρηση από τη μητρική γλώσσα

- Ατιμωρησία και μη καταβολή της δέουσας προσπάθειας, για ανακάλυψη των κακούργων, κλεφτών κτλ.

- Μη σεβασμό ηθών και εθίμων των Ελλήνων της Κύπρου.

- Απαίτηση καθηκόντων και υποχρεώσεων, πλειοψηφίας από τον Κυπριακό Ελληνισμό με ταυτόχρονη καταπίεση των δικαιωμάτων του υπέρ της μουσουλμανικής μειοψηφίας.

Παραθέτουμε παρακάτω χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα αντίστοιχα φύλλα της εφημερίδας "Νέον Κίτιον" 1879, από τα οποία φαίνονται ολοκλήρως, οι πιο πάνω μεθοδεύσεις - καταπιέσεις του ελληνικού λαού της Κύπρου, από την αγγλική αποικιακή διοίκηση.

"Νέον Κίτιον" 13/26 Ιουνίου 1879 (αρ. φύλ. 4).

Επιστολή των Μυριανθέων προς την Α. Μακαριότητα τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου.

Μακαριώτατε και Σεβασμιώτατε Δέσποτα την πανσέβαστον ημίν, αυτής Μακαριότητα, ταπεινώς προσκυνούμεν.

Από στόματος εις στόμα διαδοθείσα και από των κορυφών του ουρανογείτονος Ολύμπου δίκην απηχήματος αντηχήσασα, έφθασε και προς ημάς η θλιβερά είδησις, της ατιμώσεως των δυο Ιερέων υπό των εν Αμμοχώστω Αγγλικών Αρχών. Ναι Μακαριώτατε Δέσποτα αλγεινήν όντως εντύπωσιν ενεποίησεν εις ημάς, τα πνευματικά και γνήσια τέκνα της ορθοδόξου ελληνικής εκκλησίας, τα κατοικούντα, τα απόκεντρα, τα ορεινά και άβυσσα ταύτα της Μυριανθούσης μέρη, η θλιβερά και απάνθρωπος πράξις δικαίως προεκάλει την αγανάκτηση ημών.

Τις ηδύνατο να φανταστεί ότι υπάλληλοι της Χριστιανικής της ηξηνυγετισμένης και πεφωτισμένης Αγγλικής Κυβερνήσεως, θα έπραττον κατά Χριστιανών ιερέων τοιαύτην ατίμωσιν, ην επί αιώνας όλους υπό αλλόθρησκον και βάρβαρο συγκριτικώς θεωρημένην Κυβέρνηση ζήσαντες, ούτε είδομεν, ούτε ηκούσαμεν.

Δεν είναι η πρώτη φορά καθ' ην ηκούσαμε πράξεις αναξίας του Αγγλικού ονόματος, τα σχολεία π.χ. μη τυγχάνοντας της αυτής τουλάχιστον οσίας και της υπό της προκατόχου Κυβερνήσεως, προστασίας, κινδυνεύουν να διαλυθούν αι οικίαι μας να καταρρεύσουν όμα επέλεθη Χειμών, διότι δεν

δυνάμεθα να τας επιδιορθώσωμεν ο θεός δε να φυλάξη ημάς από χαλεπόν Χειμώνα. Όλοι αύται οι αποφάσεις κακαί, η τελευταία όμως αύτη υπερκόντισε πάσας τας προγενεστέρας διό και ημείς ύβριν περιφροσύνην και ατίμωσιν κατά των θρησκευτικών ημών έθιμων κατά του Ιερού ημών κλήρου και του έθνους, εν γένει αύτη θεωρούντες διαμαρτυρόμεθα εκ των ορέων του Ολύμπου και παρακαλούμεν όπως ποιούντες χρήσιν των υψηλών της θέσεως ημών δικαιωμάτων και καθηκόντων ζητήσατε την πρέπουσα ικανοποίησιν και διατελούμεν.

Εκ Μυριανθούσης τη 27η Μαΐου 1879 της υμ. Μακ. Πνευματικά και της Ορθοδόξου εκκλησίας γνήσια τέκνα. Έπονται πολλαί υπογραφαί.

Νέον Κίτιον 13/26 Ιουνίου 1879, αριθμός φύλλου 5. Ο υιός του Παπακυριάκου εκ Ριζοκαρπάσου έκοψεν ημίξηρον δέντρον δια να διορθώση το μαγκανοπήγαδον του κήπου του ο δασοφύλαξ της επαρχίας εκείνης Παυλίκας ενήγαγεν αυτόνεις την διοίκηση Αμμοχώστου, Ενετάλη δε ζαπτιές δια να φέρη εις το δικαστήριο τον υιόν του Ιερέως, αλλά ασθενούντος τούτου παρουσιάσθη ο πατήρ αυτού Παπακυριάκος, όστις, χωρίς να δικασθή εις το αρμόδιον δικαστήριο κατεδικάσθη υπό του διοικητού άνευ εκδόσεως αποφάσεως εις επτά ημερών φυλάκισιν. Την αυτήν ημέρα ο πρωθιερεύς του χωρίου Ξυλοφάγου Αντώνιος ήχθη εις Αμμόχωστον, διότι κατά την καταγγελία δυο Τούρκων ζαπτιέδων, δεν εδέχθη διαταγήν του διοικητού να χορηγήση αυτοίς τε και τοις ίπποισ των τροφών και περιποίηση δωρεάν. Ο ιερεύς ούτος εδικάσθη εις το ταβί μεξίσιον και κατεδικάσθη εις τριάκοντα ημερών φυλάκισιν αμφοτέροι δε οι ιερείς παρεδόθησαν εις τον φρούραρχον όστις τη συγκατάθεσει του διοικητού εφήρμοσεν επ αυτών το αγγλι-

κόν ως λέγει έθιμον των φυλακών και αυθωρεί έκειρε την κόμην, τον πώγωνα και τους μύστακας αυτών, ρίψας εις το δεσμοκτήριον των κακούργων και καταδικάσας αυτούς καταναγκαστικά έργα. Το έθιμον τούτο εξοχώτατε, αντιβαίνει καθ' ολοκληρίαν ήθη, έθιμα και τας εκκλησιαστικάς του τόπου διατάξεις.

Νέον Κίτιον τεύχος αρ. 1 23/4/1879 σελίδα 2.

Ο πρωτοπαπάς του Χωρίου Ξυλοφάγου Αντώνιος έριψε κατά γης την διαταγή, όπως οι Χωρικοί μη πιάνωσι άλας, Προσκλιθείς ο Παπα-Αντώνιος εις το Κονάκι Αμμοχώστου και παρουσιασθείς εδικάσθη αυθημερόν εις ενός μηνός φυλάκισιν.

Ο ιερεύς Παπακυριάκος Γεωργίου κατεδικάσθη υπό του υποδιοικητού εις επταήμερον φυλάκισιν άνευ δικαστικής αποφάσεως, διότι πήρε εκριζωμένο και πεσμένον υπό του αέρος και ξηρόν δέντρον, οι δυο ιερείς, κατόπιν διαταγής του διοικητικού, ο οποίος διάταξε κάποιον ζαπτιέ να κείρη αυτούς και να τους φυλάκιση, ητιμάρσθησαν κλαίοντες γοερώς και προτιμώντες τον θάνατον. Κατεδικάσαν δε αυτούς όπως και άλλους φυλακισμένους εις καταναγκαστικά έργα.

Νέον Κίτιον 19 Μαΐου 1897 αρ. 3

Μήνας τινάς προ της Αγγλικής κατοχής εζήτησεν ο ελληνικός λαός της Κύπρου από τον Νομάρχη των νήσων εκλογήν χρ. Μελών εν τοις Δικαστηρίοις και Συμβουλίοις ανάλογων του πληθυσμού των δυο εθνοτήτων του τόπου και είχε λόγους να ελπίζει ότι θα εισακούετο η αίτησίς του, διότι ήτο σύμφωνος με το δίκαιον και τη λογικήν. Τις η ανάγκη να εξακολουθήση από της κρατούσης φυλής προς βλάβην των χριστιανών νομοθετήσασα αυτή μεροληψία;

Ομολογούμεν ότι μέχρι τούδε είχομεν την ιδέα ότι αι ευρωπαϊκά κυβερνήσεις